

Bryssel den 29 juni 2020
REV1 – ersätter tillkännagivandet
av den 12 mars 2018

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLER OM ELEKTRONISK KOMMUNIKATION, DÄRIBLAND ROAMING

Den 1 februari 2020 utträdde Förenade konungariket ur Europeiska unionen och blev ett *tredjeland*¹. Utträdesavtalet² föreskriver en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020³. Till och med det datumet är EU-rätten i dess helhet tillämplig på och i Förenade kungariket⁴.

Under övergångsperioden kommer Europeiska unionen och Förenade kungariket att förhandla om ett avtal om ett nytt partnerskap, som bland annat avser inrättandet av ett frihandelsområde. Det är dock inte säkert att ett sådant avtal kommer att ingås och träda i kraft vid övergångsperiodens utgång. Under alla omständigheter skulle ett sådant avtal skapa en förbindelse som när det gäller villkor för marknadstillträde kommer att skilja sig avsevärt från Förenade kungarikets deltagande i den inre marknaden⁵ och EU:s tullunion samt på området för mervärdesskatt och punktskatt.

Efter utgången av övergångsperioden kommer Förenade kungariket att vara ett tredjeland med avseende på genomförandet och tillämpningen av EU-rätten i EU-länderna.

Därför erinras alla berörda parter, och särskilt ekonomiska aktörer, om den rättsliga situation som gäller efter övergångsperiodens utgång.

---

¹ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

² Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT L 29, 31.1.2020, s. 7 (nedan kallat *utträdesavtalet*).

³ Övergångsperioden får, före den 1 juli 2020, förlängas med högst ett eller två år (artikel 132.1 i utträdesavtalet). Förenade kungarikets regering har hittills uteslutit en sådan förlängning.

⁴ Med förbehåll för vissa undantag som anges i artikel 127 i utträdesavtalet, vilka inte är relevanta för detta tillkännagivande.

⁵ Ett frihandelsavtal omfattar exempelvis inte de principer som förknippas med den inre marknaden (på området för varor och tjänster), såsom ömsesidigt erkännande, ”ursprungslandsprincipen” och harmonisering. Ett frihandelsavtal undanröjer inte heller tullformaliteter och tullkontroller, inbegripet sådana som rör varors och insatsvarors ursprung samt förbud och restriktioner vad avser import och export.

Råd till berörda aktörer

Berörda aktörer och leverantörer av nät och tjänster för elektronisk kommunikation uppmanas särskilt att bedöma konsekvenserna av övergångsperiodens slut på de områden som det här tillkännagivandet rör.

Leverantörer och kunder för elektroniska kommunikationstjänster uppmanas att förbereda sig på att principen om nationell roaming slutar gälla mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket och att pristaket på reglerad kommunikation inom EU försvinner.

Observera

Detta tillkännagivande omfattar inte EU-regler om

- nät- och informationssäkerhet.
- elektronisk handel och nätneutralitet,
- geoblockering,
- skydd av personuppgifter, eller
- mervärdesskatt (moms) på tjänster.

Andra tillkännagivanden håller på att utarbetas eller har offentliggjorts⁶ i dessa frågor.

Efter övergångsperiodens utgång kommer EU-reglerna om elektronisk kommunikation inte längre att vara tillämpliga på Förenade kungariket.

Reglerna omfattar bl.a. följande⁷:

- Direktiv (EU) 2018/1972 om en europeisk kodex för elektronisk kommunikation.⁸

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_en

⁷ Detta är en vägledande förteckning över de bestämmelser som omfattas av detta tillkännagivande. Den ges endast i informationssyfte och är därför varken uttömmande eller bindande.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

Det här direktivet upphäver från och med den 21 december 2020 följande fyra direktiv: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 (auktorisationsdirektivet) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 21), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 (tillträdesdirektivet) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 (direktivet om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 51)

- Direktivet om integritet och elektronisk kommunikation (direktiv 2002/58/EG)⁹.
- Radiospektrumbeslutet (beslut nr 676/2002/EG)¹⁰.
- Förordning (EU) 2018/1971 om Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån).¹¹
- Förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen¹².
- Förordning (EU) 2015/2120 om öppen internetanslutning och slutkundsavgifter för reglerad kommunikation inom EU¹³.
- Direktiv 2014/61/EU om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation¹⁴.
- Därtill kommer ett antal kommissionsrekommendationer i tillhörande frågor, bl.a. följande:
  - Rekommendation om relevanta marknader (vilka marknader som kan komma i fråga för förhandsreglering)¹⁵.
  - Rekommendation om enhetliga krav på icke-diskriminering och kostnadsberäkningsmetoder¹⁶.

---

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslutet) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009 (EUT L 321, 17.12.2018, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 531/2012 av den 13 juni 2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 172, 30.6.2012, s. 10).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och slutkundsavgifter för reglerad kommunikation inom EU och om ändring av direktiv 2002/22/EG och förordning (EU) nr 531/2012 (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation (EUT L 155, 23.5.2014, s. 1).

¹⁵ Kommissionens rekommendation 2014/710/EU av den 9 oktober 2014 om relevanta produkt- och tjänstemarknader inom området elektronisk kommunikation vilka kan komma i fråga för förhandsreglering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (rekommendationen om relevanta marknader) (EUT L 295, 11.10.2014, s. 79).

Detta får särskilt följande konsekvenser efter övergångsperiodens slut:

1. ALLMÄN AUKTORISATION

Leverantörer som är etablerade i minst en EU-medlemsstat har frihet att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster i alla andra medlemsstater utan att det krävs att de är etablerade där. På grundval av EU-reglerna kan de leverantörerna börja tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster utan att behöva få ett uttryckligt beslut från en myndighet, utan det räcker med en allmän auktorisation i den medlemsstat där de tillhandahåller nät eller tjänster. Den allmänna auktorisationen omfattar rättigheter och skyldigheter för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och medlemsstaterna får bara kräva anmälan utan någon standstill-förpliktelse (artikel 12 i direktiv (EU) 2018/1972).

Efter utgången av övergångsperioden kan inte längre leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster etablerade i Förenade kungariket men inte i Europeiska unionen komma i fråga för friheten att tillhandahålla nät och tjänster enligt systemet med allmän auktorisation i EU-länderna. Leverantörerna behöver i stället etablera sig i Europeiska unionen för att kunna utnyttja systemet med allmän auktorisation i EU-länderna.

2. TERMINERINGSTAXOR I FASTA OCH MOBILA NÄT

Efter övergångsperioden kommer EU:s regler inriktade på låga termineringstaxor på grossistnivå¹⁷ inte längre att gälla för tjänsteleverantörer i EU för samtal mellan EU och Förenade kungariket. Den brittiska tillsynsmyndigheten får fritt fastställa termineringstaxor för fasta och mobila nät i Förenade kungariket, och kan även besluta att inte reglera termineringstaxorna på grossistnivå.

3. SLUTKUNDSPRISER FÖR REGLERAD KOMMUNIKATION INOM EU

Efter övergångsperioden gäller inte längre taket för konsumentpriser för reglerad kommunikation inom EU¹⁸, på 0,19 euro per minut för samtal och 0,06 euro per sms-meddelande, för konsumenter i EU och Förenade kungariket för samtal mellan EU och Förenade kungariket. Det kan medföra höjda priser för konsumenterna för samtal från EU till Förenade kungariket och tvärtom.

---

¹⁶ Kommissionens rekommendation av den 11 september 2013 om enhetliga krav på icke-diskriminering och kostnadsberäkningsmetoder för att främja konkurrensen och förbättra klimatet för bredbandsinvesteringar (EUT L 251, 21.9.2013, s. 13).

¹⁷ Termineringstaxor på grossistnivå är de avgifter som betalas mellan operatörer för leverans av samtalen till kunderna.

¹⁸ Enligt artikel 2.3 i förordning (EU) 2015/2120 menas med reglerad kommunikation inom EU ”nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster som originerar i den medlemsstat där konsumentens nationella leverantör är etablerad och som terminerar i ett fast nummer eller ett mobilnummer i en annan medlemsstats nationella nummerplan, och som helt eller delvis debiteras baserat på faktisk konsumtion”.

4. ROAMING

Efter utgången av övergångsperioden blir Förenade kungariket ett tredjeland med avseende på EU-reglerna om roaming i allmänna mobilnät i unionen (förordning (EU) 531/2012).

Leverantörer av roamingtjänster till roamingkunder (nedan kallade *roamingleverantörer*) som är verksamma i EU

- kommer inte längre, när de begär roamingtjänstillträde i grossistledet, att omfattas av skyldigheten för mobilnätoperatörer som är verksamma i Förenade kungariket att bevilja alla rimliga ansökningar om roamingtjänstillträde i grossistledet (artikel 3 i förordning (EU) nr 531/2012),
- kommer inte längre att omfattas av EU-reglerna om maximala roamingavgifter i grossistledet som besökta nätverksoperatörer som är verksamma i Förenade kungariket kan ta ut för tillhandahållandet av roamingtjänster i grossistledet inom EU (artiklarna 7, 9 och 12 i förordning (EU) nr 531/2012).

Roamingkunder till roamingleverantörer som är verksamma i EU

- kommer inte längre att omfattas av slutkundsskyldigheten för deras roamingleverantör att inte ta ut någon extraavgift utöver det inhemska slutkundspriset från dem för användningen av roamingtjänster i Förenade kungariket (samtal som rings eller tas emot, sms-meddelanden som skickas och datatjänster), under förutsättning att det rör sig om ”normal användning” (artiklarna 6a och 6b i förordning (EU) nr 531/2012 samt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2286¹⁹), men
- kommer att fortsätta att omfattas av de öppenhetsskyldigheter som fastställs i artikel 14 i förordning (EU) 531/2012 (röstsamtal och sms) och artikel 15 i förordning (EU) 531/2012 (datatjänster) när de reser till Förenade kungariket.

Roamingleverantörer som är verksamma i Förenade kungariket

- kommer inte längre, när de begär roamingtjänstillträde i grossistledet, att omfattas av skyldigheten för mobilnätoperatörer som är verksamma i Europeiska unionen att bevilja alla rimliga ansökningar om roamingtjänstillträde i grossistledet (artikel 3 i förordning (EU) nr 531/2012),
- kommer inte längre att omfattas av EU-reglerna om maximala roamingavgifter i grossistledet som besökta nätverksoperatörer som är verksamma i EU kan ta ut för tillhandahållandet av roamingtjänster i

---

¹⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2286 av den 15 december 2016 om tillämpningsföreskrifter för policyer för normal användning och metodik för bedömning av hållbarheten vad gäller avskaffande av tilläggsavgifter för roaming i slutkundsledet och ansökan som inlämnas av roamingleverantörer för denna bedömning (EUT L L 344, 17.12.2016, s. 46).

grossistledet inom EU (artiklarna 7, 9 och 12 i förordning (EU) nr 531/2012).

Roamingkunder till roamingleverantörer som är verksamma i Förenade kungariket:

- kommer inte längre att kunna dra nytta av den inom EU gällande skyldigheten för deras roamingleverantör att, förutsatt att det rör sig om skälig användning, inte ta ut några tilläggsavgifter utöver de nationella slutkundspriserna för användning av roamingtjänster inom EU (samtal som rings eller tas emot, sms-meddelanden som skickas och datatjänster) (artiklarna 6a och 6b i förordning (EU) nr 531/2012), och
- kommer inte längre att omfattas av EU:s regler om de öppenhetsskyldigheter som fastställs i artikel 14 i förordning (EU) nr 531/2012 (röstsamtal och sms) och artikel 15 i förordning (EU) nr 531/2012 (datatjänster) när de reser till EU.

På kommissionens webbplats för den digitala inre marknaden finns allmän information om EU-reglerna om elektronisk kommunikation (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/telecoms>) och roaming (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/roaming>). Webbplatsen kommer vid behov att uppdateras med ny information.

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik